

Brug af CPR-numre

Dengang for mange år siden, da CPR-numre blev indført, var anvendelsen mere „manuel“. I dag, hvor der i udstrakt grad anvendes IT-værktøjer, benyttes CPR-numre overalt, og hvis jeg skal være bare lidt provokerende, flyder der med befolkningens CPR-numre - en latent sikkerhedsrisiko.

AF LEIF BERTELSEN, INGENIØR M. IDA, HD

Det er lidt uforstående, at så mange „private organisationer“ benytter befolkningens CPR-numre i mange unødige situationer, blandt andet i korrespondancen. Her tænkes blandt andet på pengeinstitutter, forsikrings-selskaber, fagforeninger, apoteker etc.

Konsekvenser ved den øget brug af CPR-numre

For at „stjæle“ en persons identitet, skal tyven bare have den forurettedes CPR-nummer.

Taber en borger en bon fra apoteket, eller mistes et brev fra en organisation der refererer til CPR-nummer, eller stjæles sygesikringsbeviset, som jo kan benyttes uden password, ja, så er CPR-numret ude til fri handel.

Og det er ikke vanskeligt at finde en andens CPR-nummer, for der bruges CPR-numre i alle mulige og umulige situationer - også hvor der ikke er behov for det og hvor det let kunne undgås.

Et par eksemper

Eksempel 1

Når der bliver købt receptpligtig medicin på apoteket, får kunden selvfølgelig en kvittering (bon).

Kundens CPR-nummer fremgår af bonnen - med alle 10 cifre.

Ved forespørgsel hos apotekeren, er det oplyst, at det skal fremgå af bonnen, hvem der er kunde, og kundens køb skal indberettes til centrale registre med kundens CPR-nummer.

Det er - efter min opfattelse - ikke ensbetydende med, at der på bonnen skal stå hele CPR-numret.

Det kunne ligeså godt stå kundens navn - der er jo forbindelse til et central register - så i

stedet for at printe CPR-nummer, kunne der stå kundens navn.

Skal kundens CPR-nummer fremgå, burde de sidste 4 cifre sløres.

Et apotek er jo en privat virksomhed!

Eksempel 2

I en A-kasse har det enkelte medlem typisk et medlemsnummer. Det er derfor underligt, at der anføres **BÅDE** CPR-nummer og medlemsnummer!

En A-kasse er jo delvis „statstyret“. Derfor er der selvfølgelig en del kontrol med A-kassen, men det er jo ikke det samme som, at der i korrespondancen skal fremgå CPR-numre - og i særdeleshed, når der samtidig anføres medlemsnummer. Identiteten er krystalklart, når der er anført medlemsnummer.

En A-kasse er delvis medlemsstyret - og derfor nærmest en privat forening!

Eksempel 3

I breve fra det offentlige er der næsten altid anført CPR-nummer.

Er det nødvendigt at anføre alle 10 cifre? Det mener jeg ikke! De sidste 4 cifre burde sløres.

I kommunens (eller andre offentlige myndigheds) arkiv er der registreret korrespondancen med CPR-numer, og skal borgeren korrespondere med den relevante myndighed, er det jo borgerens pligt at oplyse CPR-nummer. Derfor er det unødvendigt, at hele CPR-numret fremgår af korrespondancen.

Eksempel 4

Et andet underligt forhold er fremsendelse af

girokort fra offentlige myndigheder. Her er der på girokortets ID anført CPR-nummer! Det er helt unødvendigt. Girokortet bliver jo behandlet af andre end offentlige personer - en latent sikkerhedsrisiko. Så kan det godt være, at postmedarbejderne har tavshedspligt, men girokort komme gennem mange hænder!

Det kan lade sig gøre, se hvad tandlægerne gør! I girokortet fra tandlægerne er CPR-numret krypteret i girokortets ID.

Postvæsenet må betragtes som en privat virksomhed.

Eksempel 5

Så er der forsikringsselskaberne. I forbindelse med en forsikringssag, er jeg blevet anmodet om opgivelse af CPR-nummer, for, som forsikringsselskabet oplyste, kunne der være en væsentlig længere sagsbehandling, når forsikringsselskabet ikke havde mit CPR-nummer. Så kunne personlige oplysninger (for eksempel adresse) ikke tjekkes i det centrale CPR-register!

Det er meget underligt, at et privat foretagne, som et forsikringsselskab, har direkte adgang til det offentliges centrale CPR-register. Så kan det godt være, at adgangen er begrænset til visse dele, men alligevel!

Konklusion på analysen

Med den udbredte anvendelse af borgernes CPR-numre, er det ikke et spørgsmål om det går galt, men om hvornår det går galt.

Når det sammenholdes med den lind strøm af CPR-numre der er i omløb på dels trykte dels på elektroniske medier, er det ufattelig, at der „kun“ er så relative få identitetstyverier der er opdaget.

Risiko for misbrug af CPR-numre og identitetstyveri er latent. IT-tyveri er i kraftig vækst også fra offentlige registre!

Og, når det går galt, hvem har så ansvaret?

Forslag til opstramninger

Det er på høje tid, at en gennemgribende gen-

nemgang af CPR benyttelsen gennemføres, herunder hvem der har adgang til de centrale registre.

Adgang til og brug af CPR-numre, bør alene indskrænkes til offentlige organisationer, som kommuner (exl. selskaber under kommunal kontrol), regioner (exl. selskaber under regional kontrol) og rene statslige organisationer (exl. selskaber under statslig kontrol). For **indberetninger** til centrale registre fra private organisationer, som læger, tandlæger, pengeinstitutter, forsikringsselskabet, A-kasser og ligende, skal der udstedes personlige certifikater til enkelte personer, eventuel en lille gruppe i de pågældende organisationer.

Ved overførsel af digitale dokumenter, skal CPR-numre være krypteret.

Det må ikke være muligt at overføre dokumenter med CPR-numre til flytbare medier.

Ved brug af CPR-numre i al korrespondance, skal de sidste 4 cifre sløres. Det gælder for af korrespondance, uanset om korrespondancen er intern eller extern, på papir eller digital. CPR-numre må ikke fremgå med alle 10 cifre i for eksempel girokort.

I alle dokumenter i alle organisationer skal de sidste 4 cifre i alle dokumenter sløres - uanset om dokumenterne er på papir eller digital.

Så skal der indføres password ved anvendelse af sygesikringsbeviset.

Ved kommende revision af digitalt signatur, bør det overvejes, om der skal være krypteret CPR-nummer/CIR-nummer, hvor offentlige myndigheder kan afkode CPR-nummer/CIR-nummer.

Ovenstående forslag vil give en del ekstra arbejde i en del organisationer, men forslagene skal ses i lyset af større sikkerhed for misbrug af CPR-systemer.

Leif Bertelsen
Karup i marts 2010
www.lgbertelsen.dk